

[Skov Thulesen.]

af rådighedsbeløbene til maksimalt henholdsvis 3.000 kr. og 10.000 kr., som er blevet resultatet af udvalgets arbejde. Venstre havde dog også gerne set det laveste beløb forhøjet yderligere, men vi erkender da, at det er i de store bysogne der især er behov for større maksimumsbeløb, og jeg forstår ministeren sådan, at hvor der virkelig skulle vise sig et behov for beløb ud over disse grænser, vil der være mulighed for dispensation; vi kan derfor anbefale ændringsforslaget og lovforslaget til vedtagelse.

Vestergaard Poulsen: Som det fremgår af betænkningen, er udvalget nået frem til enighed. Jeg kan på min gruppes vegne anbefale at stemme for lovforslaget med den af ministeren foreslåede ændring, at de store sognes rådighedsbeløb forhøjes med yderligere 2.000 kr., altså 2.000 mere, end det først var foreslået, så at beløbet føres op på 10.000 kr.

Under samråd med ministeren blev udvalget oplyst om, at det ikke i de små sogne vil blive noget problem at få rådighedsbeløbet til at strække til, når det nu efter lovforslaget forhøjes til 3.000 kr., hvorimod de store bysogne har et anderledes behov. Jeg er derfor glad for ministerens imødekommenhed over for de større sogne. Foreningen af menighedsråd kunne ønske en større frihed til at kunne disponere over disse rådighedsbeløb, og jeg forstår udmærket foreningens synspunkter og motiverne for disse. Imidlertid var det udvalgsmedlemmernes ønske at nå frem til en enstemmig betænkning, og derfor har vi bøjet synspunkterne imod hinanden.

Med dette lovforslag er det den danske folkekirkes stilling og muligheder, vi berører, og jeg finder det derfor naturligt også at nævne de store vanskeligheder, som fortsat er til stede, når planer om nyt kirkebyggeri ønskes realiseret. Selv om regeringen i fjor gik med til at hæve den årlige byggekvote til nye kirker eller til

udvidelse af bestående kirker, så er disse beløb fortsat alt for beskedne. Jeg beundrer de kvinder og mænd, som år efter år i kirkekomiteer og i menighedsråd kæmper en fortvivlet kamp for at opnå en placering på den meget trange liste over bevillinger til kirkebyggeri, og jeg kunne ønske, at kirkeministeren måtte få held til at overbevise sine kolleger i regeringen om det meget skæve forhold, der råder, når man sammenligner andre ministeriers byggekvote med kirkeministeriets.

Jeg mener ikke, at 6 mill. kr. årlig til nyt kirkebyggeri rækker langt. Forhøjelsen i fjor fra 4 mill. kr. til 6 mill. kr. var højst en meget tiltrængt dyrtidsregulering. Kirken er dog det ældste kulturhus i vort folk, men hvad enten vi sammenligner med bevillinger til skoler, biblioteker eller andre kulturhuse, så synes kirkeministeriet dog fremdeles at skulle beholde pladsen som askepot, målt på andre ministeriers byggekvote. Jeg synes, der er grund til at nævne disse forhold og især gøre opmærksom på det såkaldte efterslæb i kirkebyggeriet inden for hovedstadsområdet, hvor der skabes det ene nye bysamfund efter det andet. Selv om man nu kan fremskaffe midler til nyt kirkebyggeri over ligningen — og det er et stort fremskridt — ville det synes rimeligt og sagligt begrundet, om regeringen gav kirkekomiteer og menighedsråd anstændige muligheder for inden for en rimelig tid at opnå byggetilladelse til nye kirker i de hurtigt voksende nye bysamfund. Under hensyn til, at omtrent hele den danske befolkning er medlemmer af folkekirken, bør der gives den samme kirkepassende arbejdsvilkår, også når det gælder rammerne om dette arbejde, nemlig kirkebygningen.

Inden for folkekirken nærer man megen bekymring for de meget store sogne med fra 10.000 til 20.000 indbyggere. Man tilstræber at få delt disse store sogne, så de bliver på maksimalt 10.000 indbyggere. Her er det, at kirkens arbejde støder på vanskeligheder med at opnå byggetilladelse